

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C257 – LEE39**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 15 juni 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bouw van nieuwe steenkoolcentrales	3
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese bezwaren tegen de geconcentreerde duivenjacht	5

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bouw van nieuwe steenkoolcentrales

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, ik had de vraag gesteld aan minister-president Peeters omdat hij een uitspraak heeft gedaan over dit thema, maar ik neem aan dat minister Schauvliege namens de Vlaamse Regering zal antwoorden.

Mevrouw de minister, energieproducent E.ON wil graag een steenkoolcentrale bouwen in de Antwerpse haven. Na een eerder, negatief advies van de stad en haven van Antwerpen over een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning stelde minister-president Peeters dat er geen steenkoolcentrale in Antwerpen zou komen. Toch heeft E.ON onlangs een milieuvergunningaanvraag ingediend. Een dergelijke centrale zou, naast grote hoeveelheden fijn stof, NOx en zwaveldioxide, jaarlijks meer dan 6 miljoen ton CO₂ uitstoten, het dubbele van de uitstoot door een aardgascentrale.

Het betreft een lopende vergunningsaanvraag. Daarom gaan deze vragen ook over het algemene principe. Minister, staat u nog altijd achter de belofte dat er geen steenkoolcentrale zal worden gebouwd in Antwerpen? Acht u het mogelijk dat steenkoolcentrales in de rest van Vlaanderen worden vergund? Of sluit u dit namens de Vlaamse Regering principieel uit?

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, ik sluit me graag aan bij deze vraag. Het gaat hier immers niet om een klein dossier. De steenkoolcentrale van E.ON zou jaarlijks meer dan 6 miljoen ton CO₂ uitstoten, wat overeenkomt met de uitstoot van zo'n 3 miljoen wagens! Indien dergelijke installatie zou worden toegelaten, wordt het zeer moeilijk om andere doelgroepen zoals huishoudens nog te bewegen om spaarzaam en zuinig met energie om te springen en rationeel van hun wagen gebruik te maken. Bovendien zorgt een steenkoolcentrale – in tegenstelling tot andere centrales - voor de uitstoot van meer fijn stof en ozonvormende stikstofoxiden, terwijl de Europese luchtkwaliteitsdoelstellingen voor deze pollutanten nu al worden overschreden.

Ik weet wel dat E.ON schermt met de mogelijkheid om in de toekomst CO₂ af te scheiden en ondergronds te bergen, maar in hoeverre is deze optie technisch en economisch realistisch? In de buurt van de Antwerpse haven bevinden zich immers geen geologische opslagmogelijkheden voor CO₂. Bovendien zorgt een afvang en opslag van CO₂ voor een serieuze daling van het energetisch rendement van de centrale. Als ooit afvang en opslag haalbaar en betaalbaar wordt, dan nog lijkt een inplanting in de Antwerpse regio daarvoor ongeschikt.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de voorliggende vraag om uitleg betreft een specifiek vergunningendossier voor één particulier bedrijf, wat het beantwoorden moeilijk maakt.

Het al dan niet verlenen van vergunningen voor steenkoolcentrales is in eerste instantie een federale, respectievelijk provinciale bevoegdheid – de bouwvergunning buiten beschouwing gelaten, maar vragen ter zake moeten door minister Muylers worden beantwoord. Een exploitatievergunning voor een steenkoolcentrale moet door de federale overheid worden afgeleverd of geweigerd. Bij mijn weten heeft het federale niveau geen verbod op stroomopwekking met steenkool uitgevaardigd. Ook de paars-groene federale regering heeft bij mijn weten geen dergelijk verbod ingesteld. Een milieuvergunning voor een steenkoolcentrale moet in eerste aanleg door de provinciale overheid worden afgeleverd of geweigerd.

Het Vlaamse Gewest treedt pas op als in beroep wordt gegaan tegen een verleende of geweigerde milieuvergunning. Als ter zake bevoegd minister spreek ik me vooraf niet uit over een vergunningverlening of -weigerings die ik misschien in beroep zal moeten behandelen. Uiteraard gelden zowel bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag als bij de handhaving van de regelgeving de op dergelijke installaties toepasselijke milieunormen. Het is ook op grond van de decretale of in een besluit verankerde criteria over onder andere uitstoot en lozing dat de deputatie, en in beroep de minister, vergunningsaanvragen behandelen.

Maar vooruitlopen op de uitkomst van een nog hangend dossier doe ik dus niet. Deze houding is niet in tegenstrijd met de politieke uitspraken die de minister-president heeft gedaan over een concreet dossier in de Antwerpse haven, want die uitspraak steunde op de prioriteiten die voor de invulling van havengebieden kunnen worden gesteld.

De heer Hermes Sanctorum: Mevrouw de minister, uw antwoord stelt me teleur. Ik krijg eigenlijk helemaal geen antwoord. U verschuilt zich achter het feit dat u een beroepsinstantie bent voor milieuvergunningsaanvragen, maar op dit moment bent u niet gevat door dit dossier, aangezien er nog geen beroep is ingediend.

Minister Joke Schauvliege: Ik kan me niet uitspreken over hangende vergunningsdossiers. Dat is de houding die ik altijd heb aangenomen in deze commissie, ook voor andere dossiers waarover u vragen hebt gesteld.

De heer Hermes Sanctorum: Hetzelfde geldt toch voor de bouwvergunningsaanvraag, en daarover heeft de minister-president wel een duidelijke uitspraak gedaan. U zou het filmpje daarvan eens moeten bekijken, het was echt een zeer duidelijke uitspraak. Ik steun overigens die uitspraak, maar ik wil weten of hij nog altijd geldt.

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, de minister bevoegd voor het leefmilieu moet in laatste aanleg een beslissing nemen en dat op basis van een advies.

De heer Hermes Sanctorum: Dat kan zijn. Maar ik heb de vraag aan minister-president Peeters gesteld. De vraag wordt doorgespeeld naar de minister van Leefmilieu, en die zegt dat zij niet kan antwoorden omdat ze door het dossier kan worden gevat en dat dus eigenlijk de minister-president zou moeten antwoorden. Ik heb er echt geen probleem mee dat u namens de minister-president antwoordt, maar ik wil wel een duidelijk standpunt horen. Het standpunt dat hij vroeger heeft ingenomen, was duidelijk. Als u dat niet kunt, dan wil ik dat van iemand anders horen. Als woordvoerder van de Vlaamse Regering verwacht ik van u een duidelijk antwoord.

Minister Joke Schauvliege: Het is inderdaad zo dat de minister-president mij heeft gevraagd te antwoorden. Maar als bevoegd minister kan ik geen uitspraak doen over één concreet dossier. Dat is onmogelijk. Als ik dat zou doen, creëer ik een procedurefout. Ik heb in de commissie ter zake altijd, ook voor andere dossiers, dezelfde houding aangenomen.

De heer Hermes Sanctorum: Ik begrijp dat u geen uitspraken kunt doen over dossiers waarin u bent gevat. Maar in dit geval bent u niet gevat. Het gaat in de eerste plaats over het principe. Ik vraag hier of het duidelijke standpunt dat de minister-president in het verleden heeft ingenomen, wordt aangehouden. U moet de vraag beantwoorden en dan zegt u dat u dat niet kunt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese bezwaren tegen de geconcentreerde duivenjacht

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister, collega's, in de vorige legislatuur, en wellicht ook daarvoor, is geregeld gediscussieerd over de bestrijding van duiven. Over dit thema is een werkbezoek aan Ardooië gebracht. Toen maakten we kennis met een aantal bestrijdingsalternatieven, maar daar is ook gebleken dat ze allemaal zorgen voor behoorlijk wat schade aan akkers en gewassen. Daarom is men in 2008 in West-Vlaanderen begonnen met een zogenaamd 'duivenweekend'. Eind februari mogen de duiven massaal worden afgeschoten. Nadien is dat initiatief uitgebreid naar de rest van Vlaanderen.

Uit antwoorden op vragen van mevrouw Kathleen Van Brempt zou blijken dat de Europese Commissie niet te spreken is over dit 'duivenweekend'. De Europese Commissie zou de Vlaamse minister van Leefmilieu willen vragen welke criteria worden gehanteerd om dat initiatief toe te laten. Sommigen durven zelfs te stellen dat dit initiatief in strijd is met de Vogelrichtlijn. Er zijn argumenten pro en contra dit initiatief. Ik veronderstel dat collega's hier zullen stellen dat dit initiatief geen enkel nut heeft. Ik ben een andere mening toegedaan.

Mijn vraag is ingegeven door een krantenartikel. Als bevoegde minister zou u toch al een eerste reactie kunnen verwoorden. Misschien is de vraag om uitleg van de Europese Commissie aan de Vlaamse Regering al overgemaakt. Wat is uw standpunt? De vorige minister van Leefmilieu, mevrouw Crevits, stelde in maart 2009 dat ze een 'duivenplan' zou laten opstellen waarin de problematiek volledig in kaart zou worden gebracht en waarbij vervolgens een evenwicht zou worden gezocht tussen de noodzakelijke handhaving van de populatie en het inperken van de negatieve effecten ervan. Hoever staat men met de uitwerking van dat plan?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik erken dat er door de grote aanwezigheid van houtduiven bepaalde schade wordt veroorzaakt. Die problematiek is reëel. Maar, en dat wordt onder andere bewezen doordat de problematiek niet is opgelost, het duivenweekend, de zogenaamde massamoord in februari, heeft geen enkel effect op het bestrijden van de houtduif in de zomer. Het zijn trekvogels. Eind maart zijn die alweer weg. Het zijn andere duiven.

We moeten de aanpak concentreren waar het probleem zit: de aanwezigheid van de houtduif in de zomer op de landbouwgebieden, waar op dat moment heel veel voedsel voor die dieren aanwezig is. Het is mij bekend dat die dan een bepaalde overlast veroorzaken. Maar het duivenweekend heeft niets te maken met het bestrijden van de overlast van de houtduif voor de landbouw. Laat dat duidelijk zijn.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Er is overlast van de duif voor de landbouwsector. Er wordt schade aangericht aan gewassen. Ik ben benieuwd wat de Europese Commissie vraagt. Ik besef dat het duivenweekend geen leuke uitstraling heeft. Het wordt hier ook weer in een negatieve teneur gebracht: "massamoord". Ik denk dat niemand dat op zich een leuk evenement vindt, maar het is wel een belangrijke uitdaging om de overpopulatie van de duif te bestrijden en de schade te beperken. Indien het duivenweekend voor de Europese Commissie niet meer mogelijk is of het niet de meest doeltreffende maatregel wordt geacht, ben ik benieuwd welke maatregelen er wel kunnen worden genomen. Misschien kunnen alle partners die op het platteland actief zijn, meewerken om de overpopulatie, die toch wel door iedereen erkend wordt, in bedwang te houden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sintobin, u bent bijzonder actueel. Juist vandaag is de brief aangekomen. Ik heb hem 5 seconden geleden ontvangen op het kabinet.

Op 30 mei 2008 heeft de Vlaamse Regering twee besluiten betreffende de jacht goedgekeurd. Dat is hier al ter sprake gekomen. Ook de jacht op en de bestrijding van houtduiven wordt daarin geregeld. Het gaat over het Jachtopeningsbesluit en het Jachtvoorwaardenbesluit. Beide besluiten zijn tot stand gekomen na een uitgebreide consultatieprocedure met de jacht-, natuur- en landbouwsector. Iedereen is erbij betrokken. Er is gestreefd naar een optimaal evenwicht tussen alle belangen. Ook werd voor beide besluiten uitgebreid advies gegeven door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) en de Minaraad, waarbij rekening werd gehouden met de bepalingen in de Europese Vogelrichtlijn.

De vragen van de Europese Commissie heb ik dus vandaag ontvangen. Wij moeten die brief nog eens lezen. Ik stel voor dat ik een reactie bezorg aan de commissie. Het is moeilijk om daarover nu al een standpunt in te nemen.

Ik verwijs naar twee lijvige onderzoeksrapporten van het INBO over duiven in West-Vlaanderen. Ik kan die ter beschikking stellen van de leden van de commissie. Het onderzoek had als doel het probleem van de schade door de verschillende in Vlaanderen voorkomende soorten duiven in kaart te brengen en, gecombineerd met literatuur- en terreinkennis, een aantal mogelijke pistes ter voorkoming van deze schade naar voren te brengen. Deze commissie is daar in de vorige legislatuur op studiebezoek geweest.

Uit het onderzoek blijkt duidelijk dat in het kader van de schadebestrijding, zeker binnen het onderzoeksgebied, alle inspanningen in eerste instantie gericht moeten zijn op de houtduif, gezien de lage densiteiten en schade-impact van andere duivensoorten. Toch blijven een aantal vragen onbeantwoord zodat een geïntegreerd adaptief beheer van de houtduif wordt aanbevolen. Door de sterke wisselwerking tussen beheer en wetenschappelijk onderzoek kan tegelijkertijd verder kennis over de houtduivenpopulatie in Vlaanderen verzameld worden en het beheer steeds verder geoptimaliseerd worden.

Er is inderdaad sprake van de opmaak van een duivenplan, een beetje naar analogie met de beheerregelingen die in opmaak zijn voor aalscholvers en meeuwen in enkele kustgemeenten. Dat behoort tot de mogelijkheden, maar het kan pas worden opgestart als de beheerregelingen voor aalscholvers en meeuwen afgewerkt zijn.

De heer Stefaan Sintobin: Bedankt voor uw antwoord, minister, al was het kort. Ik wacht een reactie af op de vragen van de Europese Commissie. Misschien kunnen we dit thema dan opnieuw ter sprake brengen in deze commissie.

Mijnheer Peeters, de efficiëntie van het duivenweekend is een welles-nietesspel. Sommigen zeggen dat het wel effect heeft, anderen niet. Het hangt ervan af van welke kant je dat bekijkt. Mocht dit kunnen zonder duiven af te schieten, des te beter, maar het is de afgelopen jaren duidelijk gebleken dat er momenteel geen enkel afdoend alternatief is voor de bestrijding van de duivenplaag. Bij mij staat nog altijd het belang van de landbouwers en hun inkomen voorop.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■